

Apie P. Van Loon knygą „Vilkolakiukas Dolfas“

Rašau laišką tau, Dolfai, nes tu mano mėgstamiausias knygos veikėjas. Apie tave perskaičiau jau tris knygas, tu man įdomus tuo, kad esi nepaprastas. Per pilnatis tu pavirsti vilkolakiu!

Papasakosiu tau apie save. Mano vardas Deimantė, man dešimt metų. Man patinka šokti, groti pianinu, mėgstu muzikos pamokas. Man patinka mokytis anglų kalbos ir lankau anglų kalbos būrelį. Aš myliu gyvūnus. Namie turiu britų trumpaplaukį katiną.

Aš manau, kad mus sieja laiminga ir mylinti šeima. Nors skirtumas toks, kad Dolfas augo ne su savo tėvais. Vieną kartą, kai Dolfas pasiverte vilkolakiu, jis pagavo ir suėdė kaimynės vištą. Pavirtęs žmogumi, jis labai gailėjosi ir sielojosi dėl savo netinkamo poelgio. Aš pasimokiau, kad, jeigu ką nors padarai netinkamo, turi pripažinti savo klaidą, gailėtis ir mokėti atsiprašyti.

Dolfai, aš patarčiau tau mylėti save tokį, koks esi. Nesidrovėk tuo, kad tu esi kitoks, nei kiti vaikai. Labai laikiu ketvirtos knygos apie tave!

Atsiliepiamą apie knygą parašė **Deimantė Pupinytė** (4 c kl.)